

Bilag 7.*Til Indenrigsministeriet.*

I Følge Meddelelse i Berlingske Tidende Nr. 292 har en Deputation fra Dansk Konfektforening overrakt Indenrigsministeren et Andragende om, at den af Ministeriet udstedte midlertidige Bekendtgørelse om, at Konditorer og Kagebagere ikke maa sælge Chokolade, Konfekt eller Sukkervarer til Fortæring paa Stedet eller ud af Huset efter Kl. 6 Aften maa blive ophævet. Da det er os ubekendt, hvorvidt dette Andragende ogsaa berørte Konfektforretninger, staaende udenfor denne Forening, ønsker vi, som af principielle Grunde ikke er Medlemmer af Dansk Konfektforening, angaaende ovennævnte Indskrænkning i Salget af Chokolade, Konfekt og Sukkervarer for Konditorer og Kagebagere, for det højtærede Ministerium at anføre følgende:

Et af de dybeste Saar, Verdenskrigen har efterladt, er den svære økonomiske Krise, vi nu gennemgaar. Kampen for Tilværelsen fordrer af enhver de største Anstrengelser for at kunne have Mulighed til at holde ud, til lysere Tider oprinder. Denne Kamp bliver desto sværere, jo mere de Muligheder, hvoraf vi betjener os uden Indtrængning i andres lovlige Ret, bliver os berøvede ved Bestemmelser, som efter vor Formening ikke er begrundede eller af Nødvendigheden paakrævede.

Paa Grund af Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908, jfr. Lov Nr. 82 af 30. April 1909, havde Konditorer og Kagebagere Ret til at sælge Chokolade, Konfekt og Sukkervarer Hverdage til Kl. 9, Lørdage til Kl. 11 Aften, hvilken Ret de kunde udøve indtil Følgerne af Verdenskrigen begyndte at gøre sig gældende ogsaa i vort Land. Tiltagende Besværligheder for Anskaffning af de mest uundgaaelige Nødvendighedsartikler foranledigede Regeringen at gøre visse Indskrænkninger i Forbruget af Belysning og Brændsel i Butikker og Lagre m. v.

Man skulde have anset for Ret, at Foranstaltninger i denne Henseende havde truffet alle Erhvervsgrene i lige Forhold. Men saadan skete det ikke; thi samtidig som Bagere og Konditorer blev uberørte af disse midlertidige Foranstaltninger, blev vi, som i Følge vort Borgerbrev var ligestillede i Henseende til Lukketid med Bagere og Konditorer, berøvede vor bedste og saa godt som eneste Salgstid — Timerne efter Kl. 6 og 7 Aften. En Bestemmelse udstedtes visselig om, at Konditorer og Bagere ikke maatte sælge Chokolade, Konfekt eller Sukkervarer, hverken til Fortæring paa Stedet eller ud af Huset efter almindelig Lukketid; men denne Bestemmelse forbedrede ikke vor Stilling, da den samme ikke kunde andet end blive illusorisk; thi dens Overholdelse kunde selvfølgelig ikke kontrolleres, saalænge disse Butikker kunde holdes aabne for Alménheden og Salget i dem foregaa.

Det er fuldstændig klart, at ovennævnte Indskrænkning i vort Salg om Aftenen ramte os paa samme Maade som en Indskrænkning af Salget i samme Antal Timer om Morgenen vilde have ramt f. Eks. Bagere.

Og samtidig som Retten til Salg af Chokolade, Konfekt og Sukkervarer efter Kl. 6 og 7 Aften fratoges os, tillod man Handel med samme Varer uforstyrret foregaa efter denne Tid paa Jernbanestationer, ved Indgangen til og i Biografteatre, i Teatres Foyerer, i Tivoli, Kiosker, paa utallige andre Pladser og Forlystelsessteder.

At nu uden videre ligestille os, som paa Grund af vort Kagebagerborgerkab handler udelukkende med Varer, hørende til Konditorbranchen, med Urtekræmmere, Viktualiehandlere og Forhandlere af f. Eks. saltet islandsk Lammekød, var i højeste Grad uretfærdigt og ikke i Overensstemmelse med den Ret til Handel, som vor Borgerbrev giver os.

Man haabede, at vi skulde tilbagefaa Friheden i vor Handel, saasomt Rationeringen af Brændsel og Lys blev ophævet, og at den forefundne Uretfærdighed mod os sluttelig skulde høre op. Men heller ikke saadan er det gaet.